

Sygn. akt X C 1412/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód, R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie od pozwanego A. R. kwoty 216,74 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu (20.03.2017 r.) do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że między pozwanym a (...) S.A. z siedzibą w W. zawarta została umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której ww. Spółka świadczyła na rzecz pozwanego usługi telekomunikacyjne. Z tego tytułu pozwany został obciążony fakturami/notami księgowymi, obejmującymi kwoty wynagrodzenia za usługę, które składają się na roszczenie, dochodzone niniejszym pozwem. Jednocześnie, wobec świadczenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. usług telewizyjnych, pozwanego obciążono opłatami abonamentowymi, w tym za usługi dodatkowe. Z tego tytułu naliczono następujące opłaty:

- opłata z tytułu Pakiet R. (...), z terminem płatności wyznaczonym na dzień 31.05.2010 r., w kwocie kapitału 21,90 zł. wraz z dalszymi odsetkami, naliczonymi od dnia 01.06.2010 r. do dnia 10.03.2017 r. w kwocie 16,62 zł.,

- opłata z tytułu Pakiet D, z terminem płatności wyznaczonym na dzień 31.05.2010 r., w kwocie kapitału 39,90 zł. wraz z dalszymi odsetkami, naliczonymi od dnia 01.06.2010 r. do dnia 10.03.2017 r. w kwocie 30,28 zł.,

- opłata z tytułu Pakiet D, z terminem płatności wyznaczonym na dzień 30.06.2010 r., w kwocie kapitału 39,90 zł. wraz z dalszymi odsetkami, naliczonymi od dnia 01.07.2010 r. do dnia 10.03.2017 r. w kwocie 29,85 zł.,

- opłata z tytułu Pakiet R. (...), z terminem płatności wyznaczonym na dzień 30.06.2010 r., w kwocie kapitału 21,90 zł. wraz z dalszymi odsetkami, naliczonymi od dnia 01.07.2010 r. do dnia 10.03.2017 r. w kwocie 16,39 zł.

Powód podał, że nabył opisaną wierzytelność na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 19.12.2013 r. Pozwany został poinformowany o cesji i o stanie zadłużenia. Istnienie wierzytelności, jej wysokość i terminy płatności odsetek wynikają z ksiąg rachunkowych funduszu i stwierdzone zostały wyciągiem z tych ksiąg.

Pozwany, A. R., nie stawiał się na rozprawę, nie żądał przeprowadzenia rozprawy pod jego nieobecność i w żaden sposób nie ustosunkował się do żądania pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30.04.2008 r. pozwany A. R. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy.

(dowód: umowa z dnia 30.04.2008 r. k. 4-5)

W dniu 19.12.2013 r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. jako zbywcą a powodem R. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. jako nabywcą została zawarta umowa sprzedaży bezspornych i wymagalnych wierzytelności pieniężnych, które miały przejść na nabywcę pod warunkiem uiszczenia ceny (art. 7 ust. 3 umowy). W Załączniku nr 1 do umowy, sporządzonym w formie pisemnej, miały być szczegółowo wskazane wierzytelności, przysługujące Zbywcy względem dłużników, będące przedmiotem cesji. W Załączniku wymieniono A. R., posiadającego numer P. (...), oraz nazwy usług: Pakiet D, Pakiet R. (...), Pakiet D, Pakiet R. (...).

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k.11-11v., Załącznik k. 10)

Powód w dniu 10.03.2017 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...)OPERA/ (...), w którym stwierdzono, że w dniu 19.12.2013 r. Fundusz nabył od (...) S.A. z

siedzibą w W. wierzytelność wobec dłużnika A. R., oraz że jego zobowiązanie wynika z faktur/not obciążeniowych, wystawionych przez (...) S.A. z siedzibą w W. i wynosi łącznie 216,74 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda k. 7)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty, przedłożone przez powoda.

Zgodnie z ogólną zasadą, wyrażoną w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., który stanowi, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów, uzasadniających jego roszczenie co do zasady i co do wysokości.

Powód wywodzi swoje roszczenie z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 19.12.2013 r.

Zgodnie z art. 509 § 1 i 2 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Bezspornie w dniu 19.12.2013 r. między powodem a (...) S.A. z siedzibą w W. doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności, jednakże w niniejszej sprawie szczególnego podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 7 ust. 3 ww. umowy, wierzytelności przejść miały na Fundusz pod warunkiem uiszczenia wynagrodzenia. Tymczasem powód nie udowodnił, aby uiszczył ww. cenę. Stanowi to wystarczającą podstawę oddalenia powództwa.

Podnieść należy ponadto, co następuje:

Załącznik, przedstawiony przez powoda, nie może w ocenie Sądu stanowić dowodu na okoliczność istnienia i przelewu wierzytelności względem pozwanego w kwocie dochodzonej pozwem. W treści ww. Załącznika (vide: k. 10) wymienione zostały jedynie dane osobowe pozwanego oraz numery noty obciążeniowej/nazwa usługi, bez wskazania kwoty przenoszonej na rzecz powoda wierzytelności i źródła jej powstania. Z Załącznika tego nie wynika również, że w ogóle odnosi się on do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 19.12.2013 r. Co więcej, powód powołuje się na cztery usługi: Pakiet R. (...) z terminem płatności wyznaczonym na dzień 31.05.2010 r., w kwocie kapitału 21,90 zł. wraz z dalszymi odsetkami, naliczonymi od dnia 01.06.2010 r. do dnia 10.03.2017 r. w kwocie 16,62 zł., Pakiet D z terminem płatności do dnia 31.05.2010 r., w kwocie kapitału 39,90 zł. wraz z dalszymi odsetkami, naliczonymi od dnia 01.06.2010 r. do dnia 10.03.2017 r. w kwocie 30,28 zł., Pakiet D z terminem płatności do dnia 30.06.2010 r., w kwocie kapitału 39,90 zł. wraz z dalszymi odsetkami, naliczonymi od dnia 01.07.2010 r. do dnia 10.03.2017 r. w kwocie 29,85 zł., Pakiet R. (...) z terminem płatności wyznaczonym na dzień 30.06.2010 r., w kwocie kapitału 21,90 zł., wraz z dalszymi odsetkami, naliczonymi od dnia 01.07.2010 r. do dnia 10.03.2017 r. w kwocie 16,39 zł., gdy tymczasem do pozwu nie dołącza żadnej noty obciążeniowej z podanych powyżej tytułów.

W ocenie Sądu, strona powodowa nie powołała zatem wystarczających dowodów, jak wymagała tego materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia. W szczególności nie zostały przedstawione dowody na potwierdzenie zasadności oraz wysokości roszczenia, dochodzonego pozwem.

Nie można było w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód był w sprawie reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego i winien on przejawiać minimum staranności w wykazaniu zasadności powództwa. Zdanie się powoda na niezaprzeczenie merytorycznie jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniało go od wykazania minimum okoliczności, świadczących o zasadności żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 07.11.2007 r. (II CSK 293/07) „Ciężar udowodnienia

faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności”.

W niniejszej sprawie podnieść należy także, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, dane ujawnione w księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanego przelewu oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te podlegają ogólnym regułom dowodowym, określonym w powołanych już przepisach art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.06.2013 r., V CSK 329/12)

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy beczynności pozwanego jedynie w razie braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W art. 339 § 2 k.p.c. nie chodzi o prawne domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda. W omawianym przypadku sąd ocenia, czy okoliczności podane w pozwie nie budzą uzasadnionych wątpliwości, albo nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów.

Z analizy akt sprawy wynika, iż co prawda pomiędzy pozwanym a wierzycielem pierwotnym doszło do zawarcia umowy z dnia 30.04.2008 r. o świadczenie usług, jednak powód nie udowodnił, aby przysługiwało mu roszczenie, dochodzone pozwem, tj. aby rzeczywiście doszło do przelewu wierzytelności, przysługującej wierzycielowi pierwotnemu względem pozwanego, oraz nie wykazał, jaka jest wysokość tej wierzytelności.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd w oparciu o powołane przepisy powództwo oddalił.

SSR Agnieszka Brzoskowska

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)

3. (...)

O., dnia 05 września 2017 r. SSR Agnieszka Brzoskowska